

ikke, han har Ret deri. Saa vidt jeg forstaar Loven, og for saa vidt den ærede Ordfører havde Ret i sine Udtalelser, gælder den kun Teglværker, som høre til Landbrug. Jeg syntes, at det heller ikke godt kan forstaas anderledes. De store Teglværker, der ikke ere knyttede til Landbrug, komme ikke med, og det forekommer mig urimeligt, at disse polske Arbejdere, som komme her om Foraaret og rejse igen om Efteraaret, ikke lige saa godt skulle medtages og have Bolig og leve under samme Forhold som de Sæsonarbejdere, der arbejde i Landbruget. Men den højtærede Minister har ikke Ret i, at Teglværker i Almindelighed ere tagne med, thi der er udtrykkelig i Lovforslaget Tale om Landbrug „og de til samme knyttede Virksomheder, saasom Teglværk“ osv. osv., saa det kan ikke forstaas anderledes, end at der skal være knyttet Landbrug dertil, naar Teglværkerne skulle tages med.

Den højtærede Minister gjorde en Bemærkning med Hensyn til Hjemstedet. Jeg tror den højtærede Minister i sine videre Replikker til det ærede Medlem fra Horsens (Fraenkel) selv gjorde opmærksom paa, at det Argument, han fremførte for, at Hjemstedet skulde være med, ikke var rigtigt; thi den højtærede Minister kan være sikker paa, at de fremmede Arbejders Papirer ingenlunde ere saaledes, at man ud fra dem kan skønne, hvor Hjemstedet er. Det ærede Medlem fra Horsens, som den højtærede Minister henviste til i sit Svar til mig, vilde endog have Alderen med, men senere erkendte den højtærede Minister, at det ærede Medlem havde sagt, at 3—4 Aar mere eller mindre gjorde hverken fra eller til. Dersom man vil tage paa samme Maade paa Bestemmelsen med Hensyn til Hjemstedet, nuvel, saa er det givet, at man er inde paa det løse, og saa har man blot at sige: „Saaledes er det opgivet os.“ Den højtærede Minister sagde endvidere, at saaledes kan man ikke handle med en Lov, man kan ikke sige der, at det ikke gør saa nøje med Hensyn til Alderen, og at 3—4 Aar gøre hverken fra eller til. Der maa man holde sig til noget bestemt, og det maa ogsaa gælde for Hjemstedet, men saa maa man, synes jeg, kunne sige, at Arbejdsgiverne ikke skulle skaffe andet Bevis for de vedkomendes Hjemsted end det, de have i deres Bog, og det, der ligger i deres Ord. Men Bøgerne have som sagt ingen Betydning. Det, jeg har villet med min Henstilling, er, at gøre opmærksom paa det urimelige

i at indsætte Bestemmelser i et Lovforslag, som man ikke er i Stand til at gennemføre ved de faktiske Ting, man kan tage og føle paa, her altsaa Bøgerne og de Oplysninger, de vedkommende kunne give.

Med Hensyn til de Udtalelser, det ærede Medlem fra Kalundborg (Krabbe) fremførte om det tyske Sprog, maa jeg sige, at jeg er enig med den højtærede Indenrigsminister. Jeg har haft praktisk Lejlighed til at sætte mig ind i disse Forhold, og jeg tror, at det er det eneste Sprog, der kan være Mellemed mellem Arbejdsgivere og de fremmede Arbejdere i Almindelighed. Derfor tror jeg, det har sin Betydning, at navnlig Kontrakterne blive affattede i dette Sprog.

Staaung: Den højtærede Minister mente, der ikke var Anledning til at imødekomme de Henstillinger om Ændringer, som jeg havde antydnet. Vi erkende, at dette Lovgivningsomraade er uprøvet, og at det derfor kan være rimeligt og ønskeligt at indvinde nogen Erfaring her. Af den Grund kunne vi Socialdemokrater meget vel tænke os Lovforslaget gennemført uden disse Ændringer, jeg har antydnet. Vi se gerne denne Lovgivning fremmet og ønske ikke i mindste Maade at lægge den Hindringer i Vejen, og ville derfor, om der fra anden Side bliver vist den samme Velvillie, intet have imod, at frafalde Fordringen om Ændringer i Lovforslaget.

De to ærede Medlemmer fra Nakskov (Ludvig Reventlow) og Svendborg (W. Neergaard) udtalte sig begge anerkendende overfor Forslaget, og jeg er særdeles glad ved netop disse to ærede Medlemmers Stilling til Lovforslaget, særlig paa Grund af den Stilling, de socialt set indtage, og som dog er af den Art, at man fra den Side kunde vente mindre Velvillie. Det ærede Medlem fra Svendborg kunde ikke lide, at jeg brugte Udtrykket „Arbejdskøber“. Jeg har den Vane at bruge saa vidt mulig rigtige Udtryk, og dette er det eneste rigtige Udtryk om Folk, naar de købe Arbejdskraft. Det er det, de Herrer gøre, og der er derfor intet urigtigt i at benytte det Udtryk. Det kan neppe siges, at det ikke er smagfuldt, og den Annonce, jeg før nævnede, fra dem, der avertere om Polakker fra 2 Stykker o. s. fr., forekommer mig at være nok saa lidt smagfuld som Udtrykket „Arbejdskøber“.

Saa vel det ærede Medlem fra Svendborg som det ærede Medlem for Vejle Amts